

ประโยค ป.ธ. ๔
แปล มคอเป็นไทย
สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘

๑. อินฺหุริยสํวรลีลณฺหิ น ปุเนวํ กริสฺสามีติ จิตฺตาทิฏฺฐจฺานวเสเนว สุชฺฌนโต
 สํวรสุทฺธิติ อฏฺจกถาจรียเอหิ วุตฺตํ ฯ น ปุเนวนฺหติ เอตฺถ เอวณฺหติ สํวรเกทํ สนฺธาย
 ยาทาติ ตมฺภีกาจรียเอหิ วุตฺตํ ฯ ตสฺมา อณฺเณนาปิ สํวรํ ภินฺหิตฺวา ปุณฺ สํวโร
 สมฺปาเทตพฺโพ ฯ อปิจ อินฺหุริยสํวรปริปฺรเคน ภิภฺชุนา กรณฺทกเลณฺวาสิฺนา จิตฺตช
 คฺตตฺตเถเรน วีย ภิวิตพฺพํ ฯ

กรณฺทกเลณฺ กิร สดฺตนฺนํ พุทฺธานํ อภินิภฺชมนจิตฺตกมฺมํ มโนรมํ อโหสิ ฯ
 เณเรน ตตฺถ อติเรกสภฺภูจิวสฺสานิ วสนฺเตน ยุกมตฺตทสฺลิตาย จกฺขุ อุมฺมิเลตฺวา เลณฺ
 โอลิเกตฺตปฺพพํ นาโหสิ ตสฺมา ตตฺถ จิตฺตกมฺมสฺส อตฺถิภาวมฺปิ น ชานาติ ฯ ราชฯ
 เณรสฺส คฺณสมฺปตฺตี สุตฺวา วนฺหิตฺกาโม ติกฺขตฺตํ เปเสตฺวา อนาคจฺฉนฺเต เณ
 ยาว เณโร นาคจฺฉติ ตาว ทารกา ถณฺณํ มา ลภีสุติ มหาคามา ตรฺณปฺตฺตานํ
 อิตฺถินํ ถนฺปฏิกาย ถเน พนฺธาเปตฺวา ราชมฺหุทิกาย ลณฺฉาเปสิ ฯ เณโร ทารกานํ
 อนุกมฺปาย มหาคามํ คโต ฯ ตํ สุตฺวา ราชฯ เณโร อนุเตปฺรุํ อภิหฺราเปตฺวา วนฺหิตฺวา
 โภเชตฺวา อชฺช ภินฺหเต โอลกาโส นตฺถิ เสว ลีลานิ คณฺหิสฺสามีติ ปตฺตํ คเหตุวา โลกํ
 อนุคฺนตฺวา เทวีย สทฺธิ วนฺหิตฺวา นิวตฺติ ฯ (มจฺจลตฺถที่ปนิยา ปจฺโม ภาโค/ข้อ ๑๗๔)

๒. เอโก กิร ชาณฺสุโสณฺนิ นาม พุราหฺมโณ ภิควนฺตํ อุปสงฺกมิตฺวา เอวํ
 ปุจฺฉติ มยฺมสฺสุ โภ โคตม พุราหฺมณา นาม ทานานิ เทม สทฺธานิ กโรม อิทํ ทานํ
 เปตานํ ฆาติสาลิหิตานํ อุปกปฺปตฺ อิทํ ทานํ เปตา ฆาติสาลิหิตา ปรีภฺญชฺนตฺติ
 กจฺจิ ตํ โภ โคตม ทานํ เปตานํ ฆาติสาลิหิตานํ อุปกปฺปติ กจฺจิ เต เปตา
 ฆาติสาลิหิตา ตํ ทานํ ปรีภฺญชฺนตฺติ ฯ จาเน โช พุราหฺมณ อุปกปฺปติ โน

อฏฺฐาเนติ ฯ กตมํ ปน โภ โคตม จานํ กตมํ อฏฺฐาเนนติ ฯ อธิ พฺราหฺมณ เอกจฺโจ
 ปาณาติปาตี โหติ ฯเปฯ มิจฺฉาทิฏฺฐิโก โหติ โส กายสุส เภทา ปรมฺมรณา นิรยํ
 อุปฺปชฺชติ ฯ โย เนรยิกานํ สตฺตทานํ อหาโร เตน โส ตตฺถ ยาเปติ เตน โส ตตฺถ
 ติฏฺฐติ อิทํปิ โข พฺราหฺมณ อฏฺฐาณํ ยตฺถ จิตฺตสฺส ตํ ทานํ น อุปกฺกฺปติ ฯ อธิ ปน
 พฺราหฺมณ เอกจฺโจ ปาณาติปาตี โหติ ฯเปฯ ปรมฺมรณา ติรจฺฉานโยนี อุปฺปชฺชติ โย
 ติรจฺฉานโยนิกานํ สตฺตทานํ อหาโร เตน โส ตตฺถ ยาเปติ ฯ เปฯ น อุปกฺกฺปติ ฯ
 อธิ ปน พฺราหฺมณ เอกจฺโจ ปาณาติปาตาปฏฺวิโรโต โหติ ฯเปฯ สมฺมาทิฏฺฐิโก โหติ
 โส กายสุส เภทา ปรมฺมรณา มนุสฺसानํ สหฺพฺยตํ อุปฺปชฺชติ โย มนุสฺसानํ อหาโร
 เตน โส ตตฺถ ยาเปติ เตน โส ตตฺถ ติฏฺฐติ อิทํปิ โข พฺราหฺมณ อฏฺฐาณํ ยตฺถ
 จิตฺตสฺส ตํ ทานํ น อุปกฺกฺปติ ฯ อธิ ปน พฺราหฺมณ เอกจฺโจ ปาณาติปาตา
 ปฏฺวิโรโต โหติ ฯเปฯ ปรมฺมรณา เทวานํ สหฺพฺยตํ อุปฺปชฺชติ โย เทวานํ อหาโร
 เตน โส ตตฺถ ยาเปติ ฯเปฯ น อุปกฺกฺปติ ฯ อธิ ปน พฺราหฺมณ เอกจฺโจ ปาณา-
 ติปาตี โหติ ฯเปฯ มิจฺฉาทิฏฺฐิโก โหติ โส กายสุส เภทา ปรมฺมรณา ปิตฺติวิสยํ
 อุปฺปชฺชติ โย ปิตฺติวิสยิกานํ สตฺตทานํ อหาโร เตน โส ตตฺถ ยาเปติ เตน โส
 ตตฺถ ติฏฺฐติ ยํ วา ปนฺสฺส อิตฺโต อนฺนฺปฺเวจฺฉนฺติ มิตฺตามจฺจา วา ฉาติสาโลหิตา
 วา เตน โส ตตฺถ ยาเปติ เตน โส ตตฺถ ติฏฺฐติ อิทํ โข พฺราหฺมณ จานํ ยตฺถ
 จิตฺตสฺส ตํ ทานํ อุปกฺกฺปตีติ ฯ (มฺงฺคฺลตฺถทีปนิยา ปจฺโม ภาโค/ข้อ ๓๓๖)

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๔

แปล มคอเป็นไทย

๑. จริงอยู่ อินทริยสังวรศีล พระอรรถกถาจารย์ทั้งหลายกล่าวว่า ลัทธิสุทธิ เพราะบริสุทธิ์ได้ด้วยอำนาจการอธิษฐานจิตเท่านั้นว่า เราจักไม่กระทำอย่างนี้อีก ๆ พระฎีกาจารย์ผู้แก้อรรถกถานั้นกล่าวว่า พระอรรถกถาจารย์กล่าวศัพท์ว่า เอว ในคำว่า น ปุเนว นี้ หมายถึงการทำลายสังวร ๆ เพราะฉะนั้น แม้ภิกษุอื่นทำลายสังวรแล้ว ก็พึงทำสังวรให้ถึงพร้อมใหม่ ๆ อีกประการหนึ่ง ภิกษุผู้บำเพ็ญอินทริยสังวร พึงเป็นเหมือนพระจิตตคฤตเถระ ผู้อยู่ในถ้ำชื่อว่า กรณทกะ ฉะนั้น ๆ

ตั้งได้ลำดับมา ที่ถ้ำกรณทกะ ได้มีจิตรกรรมเรื่องออกอภิเนษกรรมณของ พระพุทธเจ้า ๗ พระองค์ ที่นารีนรมย์ ๆ พระเถระอยู่ในถ้ำนั้นกว่า ๖๐ พรรษา ยังไม่เคยลืมตาขึ้นดูถ้ำเลย เพราะความที่ท่านมีปกติทอดตาดูเพียงชั่วแอก เพราะฉะนั้น ท่านจึงไม่รู้แม้ว่าจิตรกรรมมีอยู่ในถ้ำนั้น ๆ พระราชา ทรงสดับคุณสมบัติของพระเถระ มีพระประสงค์จะทรงไหว้ จึงทรงส่ง พระราชสาส์นไปถึง ๓ ครั้ง เมื่อพระเถระไม่มา จึงรับสั่งให้คาตนมของหญิงทั้งหลาย ผู้มีลูกอ่อนในมหาคามด้วยผ้ารัดนมแล้ว ให้ประทับตราด้วยพระราชลัญจกรด้วยพระราชโองการว่า ตราบใด ที่พระเถระยังไม่มา ทารกทั้งหลาย อย่าได้ดื่มให้นม ตราบนั้น ๆ พระเถระจึงไปยังมหาคามเพื่ออนุเคราะห์ ทารกทั้งหลาย ๆ พระราชาทรงสดับข่าวนั้นแล้ว จึงรับสั่งให้นำพระเถระมายังภายในวัง ทรงไหว้แล้วให้ฉันแล้ว ตรัสว่า พระคุณเจ้า วันนี้อย่างไม่ว่าง พຼ່ງนี้ โยม จึงจักรับศีล ดังนี้ แล้วทรงรับบาตร เสด็จตามส่งไปได้หน่อยหนึ่งทรงไหว้แล้ว เสด็จกลับ พร้อมด้วยพระเทวี ๆ

๒. ดังได้สดับมา พรหมคนหนึ่งชื่อชาณุสโสณิ เข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า แล้ว ทูลถามอย่างนี้ว่า พระโคตมผู้เจริญ พวกข้าพระองค์แลเชื่อว่าเป็นพรหมณ์ ย่อมให้ทานทั้งหลาย ย่อมทำบุญศารททั้งหลาย โดยอุทิศว่า ขอทานนี้ จงสำเร็จแก่ญาติสาโลหิตทั้งหลายผู้ล่วงลับไปแล้ว ขอญาติสาโลหิตทั้งหลายผู้ล่วงลับไปแล้ว จงบริโภคทานนี้ พระโคตมผู้เจริญ ทานนั้น ย่อมสำเร็จแก่ญาติสาโลหิตทั้งหลายผู้ล่วงลับไปแล้วแลหรือ ญาติสาโลหิตผู้ล่วงลับไปแล้วเหล่านั้น ย่อมบริโภคทานนั้นแลหรือ ฯ พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสว่า พรหมณ์ ทานย่อมสำเร็จในฐานะแล ย่อมไม่สำเร็จในอัญญานะ ฯ พรหมณ์ ทูลถามว่า พระโคตมผู้เจริญ ก็ฐานะเป็นไฉน ? อัญญานะเป็นไฉน ? ฯ พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสว่า พรหมณ์ คนบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มียกติทำสัตว์มีชีวิตให้ตกลงไป ฯลฯ เป็นผู้มีความเห็นผิด เบื้องหน้าแต่กายแตกตายไป เขา ย่อมเข้าถึงนรก ฯ อาหารชนิดใด สำหรับพวกสัตว์นรก เขาย่อมยังอรรถภาพให้เป็นไปในนรกนั้น ด้วยอาหารชนิดนั้น เขา ดำรงอยู่ในนรกนั้นด้วยอาหารชนิดนั้น พรหมณ์ ทานนั้นย่อมไม่สำเร็จ แก่เขาผู้ดำรงอยู่ในฐานะใด ฐานะแม้นี้แล เป็นอัญญานะ ฯ พรหมณ์ ก็คนบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มียกติ ทำสัตว์มีชีวิตให้ตกลงไป ฯลฯ เบื้องหน้าแต่กายแตกตายไป เขาย่อมเข้าถึงกำเนิดสัตว์ดิรัจฉาน อาหารชนิดใดสำหรับเหล่าสัตว์ผู้เกิดในกำเนิดสัตว์ดิรัจฉาน เขาย่อมยังอรรถภาพ ให้เป็นไปในกำเนิดสัตว์ดิรัจฉานนั้นด้วยอาหารชนิดนั้น ฯลฯ ทานนั้น ย่อมไม่สำเร็จแก่ เขาผู้ดำรงอยู่ในฐานะใด ฐานะแม้นี้แล เป็นอัญญานะ ฯ พรหมณ์ ก็คนบางคนในโลกนี้ เป็นผู้งดเว้นจากปาณาติบาต ฯลฯ เป็นสัมมาทิฎฐิ เบื้องหน้าแต่กายแตกตายไป เขาย่อม เข้าถึงความ เป็นสหายของพวกมนุษย์ อาหารชนิดใดสำหรับพวกมนุษย์ เขาย่อมยังอรรถภาพ ให้เป็นไปในมนุษย์โลกนั้น ด้วยอาหารชนิดนั้น เขาย่อมดำรงอยู่ในมนุษย์โลกนั้น ด้วย อาหารชนิดนั้น พรหมณ์ ทานนั้นย่อมไม่สำเร็จแก่เขาผู้ดำรงอยู่ในฐานะใด ฐานะแม้นี้แล เป็นอัญญานะ ฯ พรหมณ์ ก็คนบางคนในโลกนี้ เป็น งดเว้นจากปาณาติบาต ฯลฯ เบื้องหน้าแต่กายแตกตายไปเขาย่อมเข้าถึงความ เป็นสหายแห่งเหล่าเทพ อาหารชนิดใด สำหรับเหล่าเทพ เขาย่อมยังอรรถภาพให้เป็นไปในเทวโลกนั้น ด้วยอาหารชนิดนั้น ฯลฯ ทานนั้น ย่อมไม่สำเร็จแก่เขาผู้ดำรงอยู่ในฐานะใด ฐานะแม้นี้แล เป็นอัญญานะ ฯ พรหมณ์ ส่วน คนบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มียกติทำสัตว์มีชีวิตให้ตกลงไป ฯลฯ เป็นมิจฉาทิฎฐิ เบื้องหน้าแต่กายแตกตายไป เขาย่อมเข้าถึงเปรตวิสัย อาหารชนิดใด สำหรับเหล่าสัตว์ ผู้เกิดในเปรตวิสัย เขาย่อมยังอรรถภาพให้เป็นไปในเปรตวิสัยนั้นด้วยอาหารชนิดนั้นเขา

ยอมดำรงอยู่ได้ในเปรตวิสัยนั้นด้วยอาหารชนิดนั้น ก็หรือว่า มิตรและอำมาตย์หรือ
ญาติสาโลหิตของเขา ตามส่งให้ซึ่งทานใดแต่มนุษย์โลกนี้ เขาย่อมยังอัตภาพให้เป็นไปใน
เปรตวิสัยนั้น ด้วยทานนั้น เขาย่อมดำรงอยู่ได้ในเปรตวิสัยนั้นด้วยทานนั้นพรหมณ์
ทานนั้น ย่อมสำเร็จแก่เขาผู้ดำรงอยู่ในฐานะใด ฐานะนี้แล เป็นฐานะ ฯ

พระธรรมปัญญารักษ์ ธรรมรัตโน วัดปากน้ำ...เฉลย.

สนามหลวงแผนกบาลี...ตรวจแก้.